

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 ΜΑΪΟΥ 2019

«Απόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλαφήσεως καὶ σωτηρίου ὁμολογίας». Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μετὰ τὸ εὐλογήσαι τὸν ἱερέα, τό, Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸν Προοιμακὸν Ψαλμόν. Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς γ', καὶ προσόμοια γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α'. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τῶν θυρῶν κλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς, ἐπλήρωσας ἁγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὔ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ φωτισμός, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὠφθης τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ, οἳ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν· τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. Οὐκ ἀπηξίωσας δὲ Ἀγαθέ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας. Ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὠμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· καὶ ἐβόα· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡ τῶν πόλεων Ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται· ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑσαύχενά ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, βασιλέων βοῶσα· Σὺ Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῇ, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσει, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐσεβεῖα πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρεία Μώκιε λιπαινόμενος, οὐ-

ρανοχάλκευτος γέγονας, αοίδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα· ὄθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀγίαν, ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Δόξα. **Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος πλ. β΄.**

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς. Τότε ὁ Θωμᾶς, οἰκονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· Οὐ μὴ πιστεύσω, ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὄθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω, πῶς οὐκ ἦν, ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος α΄.**

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἠνέφξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

**Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας.
Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς νη΄.**

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (νη΄ 10-11)

Στίχ. α΄. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη΄ 2)

Στίχ. β΄. Ῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. (νη΄ 3)

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α΄.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείζας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α΄.**

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸν πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ραπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ Ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷς σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Οἱ δὲ Νεκρώσιμοι Κανόνες τῶν ὅλων Σαββάτων τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῶν Παρασκευῶν ψάλλονται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν ἱερέα, τό, Χριστὸς ἀνέστη... γ΄, κλπ. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, **Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

Ἦχος βαρῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (τρὶς)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι, ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν. Τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας, δυνάμει Σταυροῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι

ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ· καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μάλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι ὁ διὰ σὲ παθητός.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, ...

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου εἰς δ', καὶ τοῦ Μηναιίου εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναιίου καὶ τῆς Ἑορτῆς· καὶ ὁ Οἶκος.]

Ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ',
καὶ τοῦ Μηναιίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,
Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ
θαλάσσης, ποδι ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ᾧ-
δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου,
ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπας τριήμερος, τὸν ζοφε-
ρὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν·
αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ βασιλις τῶν ὠρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέ-
ρα, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφο-
ροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας
λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα
Χριστόν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου
σφραγίδες, οὐδὲ κλειθρα τῶν θυρῶν σοι ἀν-
τέστησαν· ἀλλ' ἐξαναστάς ἐπέστης, τοῖς φί-
λοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωρούμενος, τὴν
πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἦν περ ἐπύργωσας
φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἄλλοφύλων
ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαί-

ρας, σεισμοῦ τε ἀκράδαντον, λοιμοῦ πυρὸς
καὶ λιμοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυ-
βέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς
κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν
φωσφόρον, καὶ ἔνδοξον μνήμην σου, Μάρ-
τυς πανεύφημε.

Δόξα.

Σιδήρῳ ξέομενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαιμόνεμος,
χρυσοῦ ὀβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ
ἐκφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ
πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλή-
ρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὠφθης Πανάμω-
με· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου,
συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

Τῆς ἐορτῆς. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προ-
σώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλὴν σου φι-
λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀ-
φθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ, τελέσας
ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως
προσέταξας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεῖς, τῇ περιγράπτῳ σαρ-
κί σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστὲ ἀνέστης· θυ-
ρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μα-
θηταῖς, παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τοὺς μάλωπάς σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως ὑ-
πέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς σου φυλά-
ξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀ-
ναστάσεως.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ´. ᾠχος δ´. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὅθεν τὸν μέγιστον, ὄφιν κατέβαλες.

Δόξα.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὐκλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὔρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήτητε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρῶτατον σκηνώμα, εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθορον ἔδειξεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστὴρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητά, καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην ἀυγαῖς, τῶν θείων ἀγῶνων σου· φθάσας δὲ βασιλίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἔνδοξε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

ᾠχος α´. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλῶν, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως· ὁ

δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστη· Θεὸς μου εἶ καὶ Κύριος.

Εἶτα αἱ δ´, ε´ καὶ ς´ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ δ´.

ᾠχος α´. Ὁ εἰρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστὲ οἰκονομίας! τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· Ἐξῆλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος· νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος, τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς Χριστὸς τῷ Προπάτορι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χαίρεις ἐρευνώμενος, διὸ φιλάνθρωπε πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν, προτείνων διαπιστοῦντι τὴν πλευρὰν, τῷ κόσμῳ πιστούμενος, τὴν σὴν Χριστὲ τριήμερον Ἔγερσιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσυλήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγῃ διανοιγείσης σου πλευρᾶς, σοφίας καὶ γνώσεως, ἀναπιμπλᾷ τὸν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ δ´. ᾠχος δ´. Ὁ καθημέμος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ Πόλις σου, ἐπὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο· ἦν περιφρούρει παντάναξ καὶ διάσῳζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώσεως, ἐξεδύσω μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα ξεόμενος· καταστολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύσω δέ, καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου, τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Δόξα.

Ἀθεΐας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε· κραταιᾷ χειρὶ γάρ, σὲ ὁ πλαστουργὸς διεσώσατο· οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, σοφὲ τὸν ἀσάλευτον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ὠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις εἰς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ ε΄.
ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παράσχου φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιστὰς τοῖς Φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἄπασαν, ἀπελαύνει τὴν κατήφειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡ τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ, φρικτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γὰρ ἐψηλάφησε τὴν πλευρὰν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ ἀπαστράπτουσαν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν, τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀνέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ ὡς φιλόανθρωπος.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ ε΄. ᾠχος δ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ ἔχουσα Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ Πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεὶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ στίφος, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Σὲ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, παμμάκαρ ὠραῖζεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ ς΄.
ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε, κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας, προτείνας εἰς ἔρευναν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντές με ἴδετε, ὅστεα καὶ σάρκα φοροῦντα· ἐγὼ οὐκ ἠλλοίωμαι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρὼν σου τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ Σωτῆρ ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ ς΄. ᾠχος δ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ Πόλις, ἡ βασιλις τῶν πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο· ἦν περ σῶζοις ἐκ παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπη, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερῆρόν ὀπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὄχυρωμα.

Δόξα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότω νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσασα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθῆς ὡς μόνη ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θεωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόασοι, Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχόνευτον, ὅτε τῆ πυρίνη πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτη τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφησαι φλόγεον ὄστουν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφησαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θεωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφησαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἦτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης, τῆς Θεοφυλάκτου

καὶ Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαιρέτον ἀνακειμένης τῆ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ ἀγία Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σφωζομένης. (402)

Στίχ. Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοί, Πόλις, τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου. (γ' αἰ.)

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι, Μώκιε, ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρου,
Διόσκορος δὲ ζῆν ἀεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀργυρίου τοῦ Ἐπανομίτου, ἐν Θεσσαλονίκη δι' ἀγχόνης τελειωθέντος ἐν ἐτει ,αωϚ' (1806).

Στίχ. Ἐχων ἀργυρᾶν τὴν ψυχὴν φερωνύμως,
Ἀργυρέ, ἠγώνισαι εὐσεβοφρόνως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†885) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων, φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Στίχ. Σλάβων φωτισταὶ ἀτάδελοι οἱ δύο,
Ἐν φωτὶ Χριστοῦ ζῶσιν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Ὀλυμπιάδος ἢ Ὀλυμπίας ἐν Θερμῇ Λέσβου μαρτυρησάσης ἐν ἐτει ,ασλε' (1235), ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν καταγομένης.

Στίχ. Ἡ ἀμμὰς τὸ πρῶτον ψυχὰς ποιμαίνουσα,
Ἄμνὰς Χριστοῦ ἐδείχθη ποιμαιομένη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου τοῦ ἐγκλείστου ἐν τοῖς Σηλαίοις τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Σῶσόν με, Χριστέ, Σωφρόνιος ἐβόα,
Καὶ νῦν ἴσταται χοροῖς τῶν σεσωσμένων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου, Ἀρχιεπισκόπου Πέτρς τῆς Σερβίας. (†1325)

Στίχ. Δήμους νικήσας δαιμόνων κατὰ κράτος,
Νικόδημε, παρὰ Χριστῷ ἔχεις ἔδραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ, Ἀ΄ Ἀρχιεπισκόπου Ἀστραχάν. (†1672)

Στίχ. Πυρίπνους ἦν ὁ Ἰωσήφ ἐν τῷ βίῳ, Πυρὶ καὶ τελεῖ ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοφόρου τοῦ Γεωργιανοῦ. (†1871).

Στίχ. Ὁ Χριστοφόρος, χρηστότητι βίωσας, Χριστοῦ ἐξεικόνισμα ἦν ζῶν ὡραῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Χαρκώβ, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,α΄ημ΄ (1940).

Στίχ. Γλυκὸ τὸ μαρτύριον ἦν Ἀλεξάνδρω, Ὅπερ συνῆψε τοῦτον τῷ Ἀθλοθέτῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ΄ καὶ η΄ ὥδαι τῶν κανόνων.

**Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ ζ΄.
ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.**

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαούς, ἐκ τῶν ὥδων Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυΐδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες· Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καὶ κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὐτὴ, ἐν ἧ ἀγάλλεσθαι ἄξιον, τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν· ἐν τρόμφῳ φέρει γάρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδόας τελοῦσα τοῦ μέλλοντος. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ τε πίστει, εὐεργέτησας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος, λύει μὲν τὴν ζοφώδη ἄγνοϊαν τοῖς πᾶσι πέρασι, τῇ πιστῇ ἀπιστία· ἐαυτῷ δὲ τὸν στέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμε-

νος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐ μάτην διστάσας, ὁ Θωμᾶς τῇ Ἐγέρσει σου, οὐ κατέθετο, ἀλλ’ ἀναμφίλεκτον ἔσπευδεν, ἀποδειῖξαι ταύτην, Χριστέ τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν· ὅθεν δι’ ἀπιστίας πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγειν· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ζ΄. ᾠχος δ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦνπερ ἐπύργωσας Χριστέ, πόλιν σου περιέπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολλέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεῖς, εὐρηκας δροσιζόντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῆ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν παμμακάριστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρός, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θεία ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀειπάρθενε, ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

**Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ η΄.
ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.**

Τὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσυνον θέαν, τὸ πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς· ἀξιοθεὶς δὲ ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριον σε ἐκάλει Δέσποτα· ὄν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν ἀνασχόμενον, τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, καὶ ὑποδείξαντα πλευράν, καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμη ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν ἡμῖν ἀνέωξε Θωμᾶ· θεολογήσας γλώσση γὰρ θεοφορουμενή, Ὑμνεῖτε, ἔλεγες, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ η´. Ἦχος δ´. Παῖδας εὐαγεῖς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἦν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰσαεῖ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει οἰκτίρμον· ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίζας καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὄπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ἧ περιχαρῶς σε

ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α´. Ἦχος α´.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυρίου Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ´.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

ᾠδὴ δ´.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω * φαεσφόρον ἄγγελον * διαπρυσίως λέγοντα· * Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε´.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος * καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιοσύνης ἡλίον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ στ´.

Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, * αἰωνίους κατόχους *

πεπεδημένων, Χριστέ, * και τριήμερος, * ως
ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ᾠδὴ ζ΄.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμε-
νος ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς * και διὰ
πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέ-
πειαν, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων
Θεὸς * και ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες και ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὕτη ἡ κλητὴ και ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν
Σαββάτων, * ἡ βασιλὶς και κυρία, * ἑορτῶν
ἑορτὴ * και πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν
ἧ εὐλογοῦμεν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων ἡ θ΄ ᾠδὴ.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ θ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα και μητέρα τοῦ Θε-
οῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν και ἀνωτέραν πάν-
των τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, και ὑπέρλαμπρον
Χριστέ τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ἧ ὥραῖος
κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύ-
νομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ τὸν χοϊκῆ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευ-
ράν, και μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἀ-
ύλου θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χρι-
στὸν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας
πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν Γενεθλίων και τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ θ΄. Ἦχος δ΄. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος,
ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ ἄνακτι
παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσει τὸ φρύα-
γμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε,
και τῶν Ἁγίων πολυέλεε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλβιος και πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, και
τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας πα-
στάδος, φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος,
και κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, οὗ τὰς
ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Δόξα.

Πόλεσιν ἐτέραις προαθλῶν ἀοίδιμε, Βυζαντί-
δα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς ἐν ἧ τῶν σῶν ἀ-
γώνων, τὸ πέρας και τῆς νίκης τὸν στέφανον,
ἐδέξω ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος· ἦν περιέποις
σαῖς δεήσεσιν.

Και νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὃ
Παρθένε σὲ δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀ-
πορήρῃτως, Πατὴρ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκλάμ-
ψαντα, ἐγέννησας αὐτὸς ὡς εὐδόκησεν· ὃν ἐ-
παξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. ᾠδὴ θ΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ *
Ἀγνὴ Παρθένε, χαῖρε, και πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
*

ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· * ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευ-
ε νῦν, και ἀγάλλου Σιών· * σὺ δὲ ἀγνή, *
τέρπου, Θεοτόκε, * ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἴρονται κλειῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄, ρν΄).

Ψαλμὸς ρμη΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Ἰστῶμεν Στίχους Ϛ΄, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Ἐκ τῶν Ἀποστίχων τὰ τρία κάτωθι.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλειεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἅμετρον ἔλεος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὄφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ

ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.**

Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὄφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευρὰν· ὁ δὲ πεισθεις ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ἵτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ')

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ἵτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξε' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξε' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξε' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξε' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξξ΄ (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξξ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξξ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξξ΄ 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξξ΄ 27) Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ

Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αυτόμελον.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ * τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν * ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, * Χριστὲ ὁ Θεός· * συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν * ὡς εἰσηλθες, * σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἡμέρας, τῷ Σαββάτῳ τῆς β΄ ἐβδομάδος.
(Πρξ. ε΄ 21-32).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς
(τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, τοῦ Θωμᾶ).

Προκείμενον. Ἦχος γ΄. (Ψαλμὸς ρμζ΄).

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α'. Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ' 1)

Στίχ. β'. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ρμζ' 11)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσῆλθον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Παραγεγόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγεγόμενοι οὐχ εὗρον αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμοτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνοιξάντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγεγόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 148').

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. (148' 1)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148' 2)

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (148' 3)

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. (148' 4)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Τῆς ἡμέρας, Σαββάτω τῆς β' ἑβδομάδος).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (στ' 14-27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. Ἐλληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἦθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκεῖνο εἰς ὃς ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-

τοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· Ραββί, πότε ᾧδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. Ἔργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.
Ἦχος α'.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. (Ψαλμὸς ρμζ'). Ἦχος πλ. α'.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον,
αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνεσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἷη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
